

Sub cerul plin de astenii

Samoila

Te-ai pierde-n dans
De flăcări
Dac- ai știi
Că nu devii cenușă
Aruncată
Pe pustii
De vântul
Cu suflarea jucăușă.
Naiv să fii
Ți-ar fi ușor,
Nu t-ai văita
De viețuire,
Că ești actor
Deschis întotdeauna
La iubire.
Când cerul tău
Te locuiește
Simți aripile-ți
Larg deschise
Și,
Din tot ce e
Lumește,
Vezi numai șanse
Compromise.
Dacă-n fund se sparge
Cerul
Cu iubire-l
Peticești
Cum peticești o pânză
Pe catargele
Lumești.
Iubitei tale
Nu prea știi
Cum și ce să-i spui
Când piere-n tine
Ca sub o cloșcă
Un pui
Păcatul tău,
Păcatul ei,
Păcatul ca atare
Se află-n zei
Și-n binele
Mai mare.

Ce-ar fi
Să nu ne mai prefacem
De teamă
Că ne vom răni,
Azi pâinea cea de toate zilele
Ne-o coacem
Sub cerul
Plin astenii.